

הולנד

הסכר נשבר

בעולם המפורד והמסוכסך ישנו ענין אחד המטשטש את הגבולות והמלחמות הק' רות בין עמים. פגעי הפחד הטבוע בלב אדם מפני גורמים שאין לו שליטה עליהם ואין לו יכולת לכוננם הביא תמיד לדין גלויי אחוזה בינלאומית מעודדת, ככל מקרה שפגע אסון טבע באיוזו שהיא מדינה.

בשבוע שעבר התנפלו איתני הטבע על אר' צות מערב אירופה, ביחוד בריטניה וארצות השפלה הולנד ובלגיה.

האור הארשון לממשמש ובא ניתן כאשר, באחד הבקרים, נלכדה ספינה בריטית שעש' תה את דרכה מצפון אירלנד לסקוטלנד. היר תה זו המעברה הטיכה וויקטוריה (2694 טון). כמאה מנוסעיה טבעו בים הסוער. עש' טון אחדות בלבד נצלו. מעולם לא ראיתי גלים כאלה, הכריזו איש משמר חופים סקר' טי, בעל חוקק של 32 שנה.

דברים דומים אמרו אותו יום חוקיקים הר' לנדים, בלגים ואנגלים בראותם את הים כי חוסיהם השונים. הגלים שטפו סכרים, פרצו עמוק אל תוך פנים הארץ.

עם בוא הידיעות הראשונות על האסון, החלו כל ארצות אירופה, ביחוד בריטניה, נח' לצות לפעולות הצלה. גם הצבא האמריקאי באירופה הושיט יד עזרת. ישראל, אשר אפשרויות העזרה הממשית שלה זעירות, הן בגלל יכולתה החמרית הקטנה, והן עקב רי' חוק המקום, שיגרה אף היא סעד, בצורת פרי הדר ומלבושים, להולנד. היה זה מעין הכרת תודה לעם שסייע רבות לפליטים יהודים במלחמת העולם השנייה.

מלכה הצעיר והממושקף של בלגיה, בוי' דואן, בעל הרעיונות המתקדמים, ערך ביקור ראשון במקומות שנופגעו. בקיור פגע באר' פן חמור ביותר בכריאותו של המלך הצעיר, שמהר לצאת להחלים בריביירה הצרפתית.

למקום מנוחתו, בסביבת ניצה, הגיעו אליו הדים מן העתונות הבלגית שהתמרמרה על כך כי בשעה קשה זו לעמו אין המלך מוצא לנכון להיות בארצו. בודואן עשה את הסדר, רים לחזור מיד לבריסל, ביתו. אמר לעתיד נאים בהתחסדותו: העם בודאי זקוק לי! יתכן שהעם הבלגי היה זקוק למלכו אין יותר מכל היה זקוק לכיפת גג ומלבושים יבשים וחמים.

ארצות הברית

ככל ביזנס אחר

אחת העובדות המזרות, שהיו קשורות בבחירות בארצות הברית, היה האיסור שחל על חושבי ושינגטון הבירה להשתתף בהצ' בעה. הסבר לאיסור: תושבי העיר הם פקידים הממשלה האמריקאית או קשורים באופן זה או אחר בפעולות הממשלה. חלופי השלטון באמריקה גוררים בעקבותיהם, בדרך כלל, חלופים יסודיים למדי בצמרת השלטון. כיון שהיה יסוד להניח שמרבית תושבי הבירה לא היו מעונינים בחלופי השלטון, קבע המחוקק: לאנשי וואשינגטון לא נתחן זכות הצבעה.

הנשיא האמריקאי מנהל את ממשלתו במי' דה רבה כבעל עסק פרטי. שרי ממשלתו, נב' חרים על ידו, לא על ידי האומה כבארצות אחרות. אבל מנוים צריך לקבל אישור הס' נט. הבית הלבן עצמו הוא מנגנון פעיל ומ' סוכך למדי.

את המנהיגיה הבלתי מעוררת של העולם כולו, נטל לעצמו זכות לדרוש את התערבו' תה של ארצות הברית בכל עניניה של אירו' פה, אף הפנימיים ביותר.

קרבנות השטפונות בארצות השפלה העם בודאי זקוק

באופן יחסי, של המפלגות השמאליות בישר' ראל, שכוננו על ידי אמריקאים תמימים: מפ' לגות קומוניסטיות.

מיד ביותר על עקרון זה כי רבים יעדיפו להשאר בעלי מניות בחברות פרטיות על מיי' נויים כשרים.

אשת האפיפיור

קליר בות היתה בלונדונית יפהפיה, נמנתה בין שלושת הנשים החשובות בעולם, בשע' תו*. בשנות השלושים נתפרסמה כמחב' ברת המחזה "הנשים" אשר זכה להצלחה הן על הבמה, גם בסרט. אולם קליר בות היתה לא רק מחברת מחזות מוכשרת כי אם גם עתונאית ודיפלומטית מאחורי הקלעים.

לאשה כזאת לא קל למצוא בעל שיהלום את מעמדה. אולם בשטח זה הראתה כשרון כשנשאה להנרי ליוס בעל קיסרות העתונות הכוללת, בין היתר, את השבועונים טיים ונייף. הנרי ליוס היה מאז ומתמיד חסיד הר' אמריקאיות הקיצונית, רצה לראות במולדתו

* גבי ציאנג קאי צ'יק (סין), גבי קולונגואי (ברית המועצות).

מעשה במטריה

כמעט בכל משק בית מסודר עוללה להת' עורר אי פעם השאלה: מה לעשות במטרי' תו של סכא זיל. יש מקום לסברה שאין עוד צורך לשמור על החפץ הבלוי הצובר אבק ותופס מקום מיותר. בריות פחות מעשיות, אך בעלות לב רך ורגיש, תענינה שאין בדבר כל רע: המטריה המסכנה יכולה להתגרור בעליה, יחד עם הצעיף של הסבתא ושעון המטוטלת המקולקל. אך מעטים ישרי' חו עצמם לצחצח את החפץ, להציגו בגאוה. זאת בדיוק עשתה הבימה בשבוע שעבר. המטריה המצוץצחצח היא המחזה המוסיקלי מששה בנטי' של סכא (התיאטרון היהודי) אברהם גולדפאדן*. העלילה הפשוטה מת' רחשת, לפני 50 שנה בדרך, בעיירה פול' נית. להקה נודדת של שחקנים יהודים היר' תה נלצאת ללון תחת כיפת השמים, לולא רחמנותם של כמה משרתים המגניבים אותם למשכנו של בעל בית עשיר. המאסכן בעל כורתו מבקש את עזרת אורחיו כדי לרפא את בתו מחלומות רומנטיים, על ידי שידוך שאיננה רוצה בו. סופה של המוזימה הוא ההיפך מהצפוי: הכלה זוכה בבחיר' לבה, הרשעים נכשלים, התמימים מנצחים. מהקומדיה של סכא גולדפאדן ומאמצי' הם של 20 שחקני הבימה נולדה הצגה המצ' ליחה להתנשא ממעמקי השעמום לרגעים בודדים בלבד. אין ספק שהבמאי אשם בכך — הוא לא העז לשחרר את העלילה מעומט של רגשות מתוקה, כה אופיינית ליצירות יהודיות גלותיות מסוג זה.

מיליון דולאר ופסנתר אחד

המחזה המוסיקלי החדש של המטאטא** רשאי לזכות בתואר של הקומדיה העצובה ביותר של השנים האחרונות. כחוננו לבדת ולהצחק על ידי ההנחה שיהודים הם או רשעים או טפשים או שניהם גם יחד, בארץ ובחוץ לארץ כאחת. היוצא מן הכלל האחד הוא הגבור, המחזה: דני, איש קבוץ ותיק, היורש ירושה, ואחרי מאבק קשה עם מצפנו, נוסע לאמריקה על מנת לזכות בי' מיליון דולאר. בניירורק הוא נתקל במזימות של רמאים ישראלים ושל יהודים מקומיים מושחתים. היורש תם הלב אץ בחורה ה' ביתה ממאורת הנחשים הזו, למצוא את קיכר' צו מפולג ונהרס ע"י מלחמת אחים פוליטית. העלילה המועזעת הזו מוצגת לקהל בי' לוחית בדיחות גרועות (חדשות ורבות), וטו' בות (ישנות ומעטות). מזמן לומן נשמעים גם צלילי הרחוקים של פסנתר אחד עלוב והשחקנים נאבקים במיטב יכולתם הזימיר' תיה בפזמונים של חיים (צ'יובטרון) חפר. כתוצאה ממשאל בוק על יד הציאה, הביע צופה אחד בעלאולקוס את דעתו על המחזה במלים של רוגז: "חלש מאד, ונוסף לזה מצטיין בחוסר הגינות מוחלט כלפי יהודי אמריקה". אין ספק שיש שמץ אמת בי' דבריו. לעומתו קבע צופה שני טובי'מזוג: "המיליון הזה בכל זאת שווה כמה פרוטות ועולה בהרבה על ההצגה הקודמת של ה' תיאטרון". וגם זה נכון.

* הטיבוד יההצגה: דוד ליכט; שמשון מלצר. הצייר: אריה נבון, המוסיקה: יוסף קמינסקי. המנצח: פיידהאוז בין דיסי. ** קומדיה מוסיקלית בשם מיליון דולאר, נכתבה עבור המטאטא על ידי ב. היילבוט. מוסיקה: אברמוביץ. ביום: ב. דוידוב.

תשבץ ללא תבנית

- מאוזן: 1. ראש עיר ישראלית זו מת בשבוע שעבר; 2. סלע המחלוקת העיקרי בין הודו לפקיסטן; 3. לאות בו מומחה פרופסור לודרמילק במיוחד; 4. פגם היה ראש עיריית עכו; 5. עיר מצרית קדומה; 6. רד המסחר וה...; 7. כן, בספרדית; 8. מה עושה המוהל? 9. מה שהפך לאחרונה שופט מחוזי; 10. אחת מארבע פעולות החשבון; 11. ליד דלייה, מרכז אימונים של ההגנה; 12. סרט, בו הדגש על זמרה; 13. ספרו של סמי גרונימן; 14. מוזכרונותיו של...; 15. לא עבר ולא הוזה; 16. דוד ליהר; 17. נתן; 18. בחגיג והיית אך שמח; 19. אחד משני הג' שאינם לשעבר בארצות הברית שעדיין נמצאים בחיים; 20. כתבו הצבאי של "על השמיר", סגן-אלוף צה"ל; 21. עין ... מול טבריה; 22. פרי הצומח גם על עצים וגם על שחים; 23. אחת הגנות בסדר הפסח המסורתי; 24. ערבים בתוכה ... כינורותינו; 25. סוג הארדת שעכך כן כרמי שלל בייחיו; 26. הגבה בפה על חוסר-שינה.

אליפות

התשבץ

1953

תשבץ זה, השביעי בתחרות על האליפות, יש לפתור ללא עזרת תבנית. על הפותרים, הרוצים להשתתף בתחרות, לשלוח למערכת את הפתרון בצירוף תרשים התקנים עד יום 10.3.53. על המעטפה יש לציין: "אליפות תשבץ 7".

תלוש מסי 7

חשם

הכתובת